

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt. 0'15 ptes.

Trimestre. . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMERICA

Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolten en una fórmula de harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E: PRAT DE LA RIBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII El Nacionalisme polític».)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, troppen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentes i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos que marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer Congrés d'ern Municipal).

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADES,

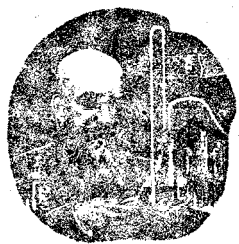
NÚMERO 9

Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen
els originals.

Any XVII Sitges, 21 de Abril de 1917 Núm. 811

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado • elixir • inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLE

— FARMACIA QUÍMICA Y FARMACÉUTICA —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

GRAN FABRICA DE espardenyes cordes i fils de totes classes

Magatzem de primeres matèries per a la
fabricació de Corderia i Espardenyeria

ISIDRO MARTORELL GOMIS

Suc. de Vda. Ramón Claramunt: antiga Casa FRANGAS

Ait, 5 - VENDRELL - Tel. 77

ACUEDUCTO VILLANOVÉS

Desde el 1.º de Julio del corriente año regirá para el arriendo de agua por volumen fijo en la Segunda sección (Sitges, San Pedro de Ribas y sus términos municipales) la siguiente tarifa:

Por medio metro cúbico de agua cada veinticuatro horas,

Ptas. 60 al año;

Por un metro cúbico de agua cada veinticuatro horas,

Ptas. 120 al año.

En toda su red de distribución, las obras y materiales necesarios para instalar las tomas, ramales y aparatos de aforo las llevará a cabo y las facilitará gratuitamente la Empresa.

Villanueva y Geltrú, Mayo de 1916.—LA EMPRESA.

Sastrería • MARCET

SITGES

— TALL ELEGANT I D' ULTIMA MODA —

PROMTI UT :: PERFECCIÓ

— UNA VISITA I N SORTIREU SATISFETS —

Carrer de Sant Pau, núm. 19

Nou producte americà

EVER-CLEAN

Nou producte americà

EVER-CLEAN, que significa **sempre net**, és el producte per excel·lència per conservar d'una manera impecable tots els objectes en us, **mobles, portes, vidres, metalls de totes classes, plateria, miralls, marmols, cuirs, etc.** Especial per a **carroceries**. Fa desaparèixer tota mena de grasses i no taca les pintures, puig no conté càustic ni àcid. Caixa de 250 grams, 1'25 pes. Es ven en tots els principals establiments de la vila.

Notable parlament

pronunciat pel distingit advocat i digne Diputat a Corts per aquest districte, D. Josep Bertrán i Musitu, en el judici contenciós-administratiu celebrat el dia 31 del prop-passat mes de Març en el Palau de la Justícia de Barcelona, promogut per D. Miquel Solà Puigcercós contra una providència governativa de 15 de Març de 1916.

(Continuació)

Consideraciones

La resolució de 9 de diciembre había indudablemente resuelto en el sentido que demandaban los recurrentes, los acuerdos de 6 de mayo y 10 de junio.

Recuérdese que en dos de diciembre, el Ayuntamiento había acordado y comunicado al gobernador poner el expediente para la provisión de la plaza de secretario en propiedad, en el estado en que se hallaba en el momento en que se debía resolver el concurso, dejando por consiguiente sin efecto el acuerdo de 6 de mayo. Y aceptando la dimisión del señor Llopis, quedaban también sin efecto el acuerdo de 10 de junio.

El Ayuntamiento se allanaba, pues, a la pretensión de los recurrentes de los acuerdos de 6 de mayo y 10 de junio; y el gobernador, ya de acuerdo con todos, resolvió en 9 de diciembre diciendo que vistos los acuerdos adoptados por el Ayuntamiento de Sitges, sobre la provisión de la plaza de secretario, y considerando que por los mismos ha quedado resuelta la cuestión

planteadá contra un acuerdo del referido Ayuntamiento declarando la nulidad del concurso abierto para proveer la plaza de secretario y en su consecuencia resultaría extemporáneo un acuerdo de este gobierno civil sobre la misma cuestión, no ha lugar a resolver en el referido acuerdo. —Comúniquese esto al Ayuntamiento y archívese.

Luego el gobernador confirma la resolución de 2 de diciembre del Ayuntamiento de Sitges, que declara por no puestos sus acuerdos de 6 de mayo y 10 de junio; y por lo tanto, resuelve implícitamente y aun declara la nulidad del concurso.

Es definitiva, causa estado la resolución de 9 de diciembre que declaró la nulidad de los acuerdos de 6 de mayo y 10 de junio? A nuestro juicio, esa resolución de la que aunque no conociésemos como conocemos, sus términos literales más que por lo que de ella nos dice el propio gobernador civil en la de 15 de marzo, objeto de este recurso, causó estado y puso fin a los expedientes.

Los términos que de la misma conocemos, por aquella resolución de 15 de marzo, así lo demuestran: qué ha quedado resuelta la cuestión declarando la nulidad del concurso, y que se archiven los expedientes.

Para determinar si esta resolución es definitiva, basta recordar los términos del artículo 28.º del reglamento de procedimientos del Ministerio de la Gobernación. Se entiende que causan estado las resoluciones de la administración, cuando no sean susceptibles de recurso por la vía gubernativa, ya sean definitivas, ya de trámite, si estas últimas deciden directa o indirectamente el fondo del asunto, de tal modo que pongan término a aquélos hagan imposible su continuación.

Es definitiva además, porque por nadie fué recurrida, ni por el propio señor Font y Torralba, que era parte en aquellos expedientes, ni por don Buenaventura Juliá y Masó, que además de ser parte en aquellos expedientes, la impugnó en la sesión municipal.

No ha dejado de ser recurrida, como aquí se pretende, por su falta de notificación, (de ello hablaremos, seguidamente), sino por lo ridículo que resultaba recurrir de una resolución que les era favorable a los recurrentes.

Concluamos pues, que la resolución de 9 de diciembre no ha sido recurrida y tiene el valor de la cosa juzgada, y concluamos que nada en lo administrativo impedía al Ayuntamiento nombrar secretario, ya que a la sombra de la misma se había creado un estado de derecho administrativo que per-

mitía al Ayuntamiento resolver el concurso acordado en 2 de diciembre, y por lo tanto nombrar como nombró para secretario a mi representado.

Es muy difícil adivinar las palabras y argumentos del adverso, en este extremo fundamental del problema que planteo; y se está expuesto, a qué el recurrente establezca hipótesis que no tengan luego realidad en la contestación de los representantes de la administración. Perdón por lo tanto, si me atrevo a suponerlas, en aras sólo de la defensa de los intereses que me están encomendados.

Una de las posiciones que pudiera tomar el Fiscal de lo contencioso y coadyuvante de la administración, sería la cómoda, pero insostenible, de negar la existencia a la resolución de 9 de diciembre. No lo harán, porque es tan evidente su existencia, está tan clara en las propias manifestaciones del gobernador al resolver en 15 de marzo, que sería, además de temerario, contraproducente para la lealtad con que querrán vestir sus alegaciones. Lo que que quizá quieran negar, es que nosotros podamos sostener nuestro recurso apoyándonos en un documento, que aunque indiscutible en su existencia, reconocida por la propia administración, no existe en el expediente, porque ha sido sustraído.

Pero por gracioso que resulte la sustracción en período electoral, no es posible que prospere la habilidosa sutileza de los discípulos de Costa, en esta ejemplo que nos muestra la fauna política; que esta

sustracción pueda perjudicar los derechos adquiridos a su sombra, ni mucho menos el pan de una familia.

Del hecho de que no esté en el expediente este documento, no pueden nacer derechos para nadie, y menos para la administración; sólo pueden nacer responsabilidades, que no pueden alcanzar ciertamente a mi principal, que ni es el archivero ni tiene la custodia de este documento.

Donosa teoría esta: La de que se mata la vida del recurso contencioso-administrativo por el procedimiento de sustracción el documento en que se funda el Derecho! Pobre ciudadanía española, si sus derechos administrativos estuvieran en manos de los funcionarios de tres mil reales, encargados de la custodia de los documentos!

Sentada esta doctrina para siempre, el recurso contencioso quedaría escrito en el papel, pero no en la realidad.

Y a he dicho en la relación de hechos, y sostengo aquí nuevamente, que cuando el reconocimiento que en la resolución recurrida se hace de la existencia de la resolución de 9 de diciembre, es bastante, porque en ella quedan indicados sus dos términos fundamentales: la resolución de unos expedientes y su archivo. Pero si así no lo entendiera el Tribunal, medios tiene en las leyes para averiguar su paradero y hacerlos venir a los autos.

Podrán alegar quizá el distinguido representante de la Fiscalía de lo Contencioso y el coadyuvante, que dicha resolución de 9 de diciembre no pudo el Gobernador

dictaria y razonar en el sentido de que dicha resolución no reúne los requisitos que marca la ley. Perfectamente, en mi afán de coincidir, llegaría a reconocer este absurdo. Pero, ¿quién recurre de esta resolución de 9 de diciembre? ¿es que alguien la ha impugnado? ¿estaréis vosotros donde estáis sentados, si se recurriera de la resolución de 9 de diciembre? ¿estaría yo en este sitio, u ocuparía el lugar del coadyuvante de la administración?

Buena, o mala, legal, o ilegal; hasta naua. ...este Tribunal no puede conocer de ella ni declarar su legalidad o ilegalidad. Este Tribunal no puede más que aceptarla, porque su examen no es de este pleito.

Así lo ha resuelto el Tribunal Supremo de lo Contencioso, en sentencia de 15 de junio de 1905, publicada en 24 noviembre, el segundo de cuyos *considerandos* es del tenor siguiente: «*Considerando* que carece de fundamento la alegación de que los recursos de nulidad por infracción de ley se pueden interponer en cualquier tiempo, porque si así ocurriera serían inútiles los ordinarios de alzada, carecerían de objeto los términos señalados para entablarlos y las resoluciones administrativas nunca serían firmes, quedando por tiempo indefinido en estado de incertidumbre los derechos declarados por los mismos.»

Quizá insista el coadyuvante de la administración, en lo que dice en su escrito de contestación de la demanda: En que la resolución no fué notificada.

Notificar, es poner en conocimiento; y al afirmar el coadyuvante de la administración que no es válida la resolución, afirmó implícitamente que tenía conocimiento de ella.

Tengo derecho a suponer que le fué notificada, y que de la misma manera que la resolución ha desaparecido, puede haber desaparecido la notificación. Pero quiero aceptar también, por un momento, que no se le notificó; y entre los axiomas de Derecho administrativo, entre las resoluciones del Tribunal Supremo recuerdo que hay un principio: el de que se tiene por hecha una notificación cuando se demuestra que la persona a quien se tenía que notificar no la ignoraba. Y de ella, tenía conocimiento, según se demuestra con las mismas afirmaciones del escrito del coadyuvante, desde cuya fecha han pasado con exceso los tres meses que la ley le concedía para impugnarla; mucho más tiempo ha pasado todavía desde aquella fecha en que se dió cuenta en el Ayuntamiento de la resolución.

Y no puede negar su conocimiento el señor Font y Torralba, actual secretario del Ayuntamiento de Sitges, cuando sobre la mesa de su Secretaría, bajo su custodia, con obligación de notificarla, se halla la resolución dictada por el gobernador civil hace más de un año, sin que se le haya ocurrido alzarse de la misma.

Este Tribunal, no más tarde que en la última de sus sesiones, ha mantenido el principio de que basta darse por enterado de una resolución, haber demostrado conocer una resolución, para que se entienda que la notificación fué hecha. Y el Tribunal Supremo, entre otras sentencias, en la de 9 de diciembre de 1907, Gaceta de 31 de diciembre de 1908, en la de 29 de marzo de 1911, en la de 12 de febrero de 1912, en la de 5 y 6 de junio de 1905 y en 28 de marzo de 1910, ha sostenido esto, que ya es constante principio de la Jurisprudencia acerca de notificaciones.

Concluamos pues, que la resolución de 9 de diciembre de 1915 fué definitiva, que es firme y consentida y que a su sombra se creó un estado de derecho administrativo, que permitió al Ayuntamiento de Sitges nombrar secretario a don Miguel Solá y Puigercós, y que este estado de derecho ha sido quebrantado por la resolución de 15 de marzo de 1916, dictada tres días antes del período electoral, notificada el mismo día, ejecutada al siguiente, para que sirviera de ejemplo de moralidad política; aquella que manda desarchivar unos expedientes para resolverlo mismo que se había resuelto, pero en fecha distinta, para lograr la ineficacia de los acuerdos tomados después de la primera firmeza, para arrancar por este procedimiento de la Secretaría a mi principal.

Yo tengo en mis recuerdos de aula, que ninguna autoridad administrativa puede volver sobre sus propios acuerdos; y digo sobre y no contra, porque así es el principio administrativo. Y tan grave es volver sobre los mismos acuerdos administrativos como contra los mismos; porque volviendo sobre los mismos acuerdos admini-

trativos, se deja suspendida la vida administrativa de los pueblos; el principio, es que una misma autoridad no puede conocer dos veces una misma cosa. Y así lo tiene declarado el Tribunal Supremo en su sentencia de 12 febrero de 1904 (colección de 1904, página 227, volumen 1.º), que es principio axiomático de Derecho administrativo, que las autoridades gubernativas, cualquiera que sea el grado de su jerarquía no pueden volver sobre sus propios actos ni revocar por sí las resoluciones que dictan cuando son declaratorias de derecho y causan estado; en la sentencia de 20 noviembre de 1903 (colección legislativa de 1903, página 206, volumen 2.º), *considerando* que que siendo regla de derecho administrativo que las autoridades de este orden no pueden volver sobre sus acuerdos, pues éstos causan estado.

Evidente es, que este principio fué quebrantado por la resolución reclamada, porque en ésta se resolvió el caso que la motivó en completa contradicción con lo que de modo firme había ordenado el gobernador civil de la provincia. En cuanto pues la resolución de 15 de marzo de que recurro, dejó sin efecto la de 9 de diciembre dictada por la propia autoridad administrativa, en cuanto ordena desarchivar los expedientes promovidos por los recursos contra los acuerdos de 6 de mayo y 10 de junio, debe ser revocada, restableciéndose el estado de derecho que se creó a la sombra del acuerdo de 9 de diciembre.

Y ahora planteo las siguientes cuestiones:

¿Estaba en las facultades del Ayuntamiento resolver el concurso de 18 de marzo de 1915, declarándolo desierto? ¿pudo convocarse a otro concurso? ¿pudo designar el Ayuntamiento a don Miguel Solá, secretario del Ayuntamiento de Sitges?

Consiguientemente, ¿pudo revocar el gobernador estas resoluciones?

Un concurso, no crea derecho ninguno, no establece lazo o contrato alguno entre la entidad que lo convoca y las personas que concurren al mismo; no hay contrato ni cuasi contrato, porque la elección o no elección, como la suspensión del concurso, pertenecen a la potestad discrecional de una de las partes, del Ayuntamiento que lo convoca.

Así lo tiene resuelto la administración, entre otras, en la real orden de 15 de junio de 1907, publicada en la Gaceta del día 18 del mismo mes; de la que es el siguiente *considerando*: «*Considerando* que no se puede estimar celebrado contrato alguno en este caso, entre el Ayuntamiento de Torrejón de Ardoz y el aspirante a depositario de sus fondos, por el hecho de haber presentado este último la solicitud a que se refiere este expediente, puesto que según jurisprudencia constante tal hecho no otorga derechos....»

(Acabará)

Actualitats

Comentant "Contrastes"

Hem convergit, estafalari T. V. O., sobre un mateix tema; en lo que no hem coincidit, naturalment, és en les apreciacions: mentre *Nostres Comentaris* són la veritat incoherents, interrogativa, que no admet desviacions amb acusacions directes, els *Contrastes* no són més que una farsa indigna; un miserable joc de paraules de les quals sols ne queda netes les xifres: la perversitat del instint com sempre és la que domina: falses amputacions, que nosaltres no hem de comprovar perquè ens ho veda un sagrat respecte i un recort inesborrable, es volen fer servir de principi rehabilitador.

I anem a una altra prova documental, copiant lo que hi ha escrit en el llibre d'actes: en el extracte oficial de la sessió celebrada el 31 de Gener de 1905:

"SESION SECRETA"

Acto seguido se dió lectura detenida del expediente de referen-

cia y puesto el asunto a discusión, el Ilmo. Ayuntamiento reconociendo la gravedad y trascendencia del sinnúmero de faltas, irregularidades y abusos que resultan plenamente justificadas, alguna de las cuales puede revestir el carácter de delito, de conformidad con lo propuesto por el Sr. Regidor Sindico, cuyo dictamen queda aceptado en todas sus partes, no habiendo desvirtuado el Sr. Juliá ni uno solo de los muchos cargos que resultan y considerando imposible la continuación de un funcionario que *no merece la confianza y que ha causado graves y repetidos perjuicios* con su procedimiento, creyendo llegado el caso de aplicar el enérgico correctivo que las circunstancias exigen y al apoyo de los artículos 124 y 128 de la Ley municipal, acuerda *por unanimidad* y con carácter ejecutivo la destitución del señor Secretario D. Buenaventura Julia Masó informando al Excmo. señor Gobernador Civil de la provincia con remisión de la copia certificada del acuerdo a los efectos del expresado artículo 124, sin perjuicio de remitir también copia certificada de todo el expediente al Sr. Juez de Instrucción del Partido por si de lo actuado resultan hechos comprendidos en el Código penal. — Francisco Batlle Gené, B. Misas, Luis de Dalmau; Juan Magrans; José Puig; Juan Marsal; Bartolomé Carbonell; **José Carbonell Compañy**; Francisco Gorgas, Secretario interino.

Lo transcrito ja és més que suficient per refrescar la memòria d'aquesta discutida qüestió, puig les *conductas que dejan mucho que desear* oficialment mai podran tenir honorabilitat. I ara, noves interrogacions: Quins varen complir més dignament amb el càrrec de Secretari, els que van actuar com a tals des de 1905 a 1915, mereixent tota mena de consideracions, o en Juliá, que va tenir d'esser destituït per haver comès *abusos i extra-limitacions*? I quins homes són els que compleixen amb més probitat i zel la comanda del poble: els que en dotze anys no varen admetre ingerències a les seves facultats, moralitzant i regenerant per propis esforços l'administració comunal, o els que avans de 1904 i després de 1915 fan declinament d'atribucions i dexació d'autoritat, subjectes a una tutela indigna? Irremissiblement són dues actituds inconfundibles. Prou per avui, que encara queden més *irregularidades administrativas, actos y abusos per contrastar*.

Refiant de la baixa política

D'un diari de la capital, del 14 del corrent, copiem el següent acort de la Comissió Provincial de la Excm. Diputació de Barcelona:

«Además reclamar antecedentes para poder resolver los recursos interpuestos por don Magia Pascual y otro, contra un acuerdo del Ayuntamiento de Sitges relativo a la construcción de cloacas.»

Amb aquesta ja són d'ugues les vegades que la susdita Comissió és veu en la necessitat de reclamar antecedents, lo qual és una prova exacta de la intromissió de en Juliá en els afers municipals; puig és l'implantació del seu sistema especial de fer cas omís de la llei i posar en pràctica la dilació al ser requerit pels superiors.

Unicament els mals vicis han pogut arrelar en aquella intel·ligència d'infima qualitat.

Així es comprén que, durant el seu feudo, és vegés el Municipi continuament apremiat i pagant *dietas*.

D'aquest modo van les coses de la Casa Gran en mans de vidors i d'ineptes.

Sense cap títol i amb més dignitat i coneixements de lo que és un càrrec, el de la influència perniciosa, ja hauria sigut eliminat, perquè les seves ensenyances no condueixen a res bõ.

Mentrestant, passa el temps i la Joana balla.

Afany desmesurat

Avans d'entrar en matèria hem de fer una declaració: la de que no som sistemàtics ni entrebancadors de tot quant pugui resultar beneficiós al interès general.

Ens referim a la nova plantació d'arbres portada a cap pel Municipi i *amantes del arbolado*, en nostres vies.

La concepció de tal mellora és admirablement admirable, però ens sembla, diem ens sembla, defectuosa, al ser portada a cap per manca de suficients coneixements o estudis sobre aquesta matèria; no volem donar lliçons. Ens explicarem:

Al carrer de Francisco Gumà, diguis lo que es vulgui, és estret per arrencarhi arbres, perquè cap es troba i algú de bon tros a la separació de dos metres de les cases, segons el Còdig civil vigent, article 591; primera falta d'estudi que indiquem i que podria donar lloc a reclamacions justificades per part dels veïns.

Ademés considerem que ni talls ni olms són arbres a propòsit per llocs estrets, donat que creixen molt pogueu arribar fins a vint metres d'altura i per lo tant han d'esser molt corputs i d'arrels molt groixudes, lo qual pot perjudicar, cas de viure, els fonaments de les propietats, instal·lacions de gas i aigua i xarxa de clayegueres; per això diem allò dels coneixements; i perquè hem sentit a persona intel·ligent que hi ha uns arbres, quin nom no recordem, d'arrel vertical, d'uns tres a quatre metres de creixensa i formant copa i que són indicats per un cas com el present.

Es llàstima que es fassin les coses tan de burxada; puig val la pena de pensar-s'hi, perquè son resultat no sia problemàtic o completament nul.

Una terra molt fèrtil

Destriem de la Gazeta del Gitanisme de la sessió del 13 de Abril:

«Resolvióse abonar a D. Antonio Freixas, mil pesetas por el desmonte de 813

metros cúbicos de la calle Espalter, hasta la fecha.»

Lo transcrito sembla una natural operació de contabilitat municipal dintre la més estricta observancia; i en el fons no *hay tales carneros*, puig no és més que una altra prova de favoritisme.

Es donen 1.000 pessètes, quantitat justa que la llei permet, sense nesesitat d'anar a la contracta d'un servei per subasta, i qui sab quantes més s'en donaran per la mateixa feina, sense haber procurat o provat el modo de reduir el cost de dit treball per medi de licitadors, perquè a ben segur que'ls *manejadores* dels bens de la col·lectivitat no saben res de si es podia haver fet amb més economia.

Una pregunta que ja sabem no serà contestada: ¿Lo parlat en sessions anteriors referent an aquest treball, sobre hores de jornada i que l'Arcalde va declarar que ja estava arreglat; la diferencia que ha d'importar aquesta *combinació* de quina butxaca ha de sortir: de la del poble, o de la del contractista? perquè molts ens temem que sorti de la del primer encara que'l segon tingui la feina per un preu alts.

Ja està vist: lo del comú és del primer viu o aixerrat que se'n hagi seu.

Visita al Sr. Prat de la Riba

Representants del «Centre Nacionalista Català», Sant Hospital i «Casino del Prado Suburens», als que s'hi ajuntà també D. Josep Ferret Robert, jutge municipal, el diumenge de la setmana anterior pasaren a saludar al President de la Mancomunitat de Catalunya, D. Enric Prat de la Riba, la delicada salut del qual ajornà aquesta visita, anunciada des de l'començament de l'entença aquí de l'hoste il·lustre.

En Rafel Padrol i En Salvador Soler, President i Secretari, respectivament, de la entitat política adherida a la «Lliga Regionalista», feren historia del moviment nacionalista de la nostra vila, posant de relleu els innombrables esforços realitzats per a ajuntar els elements dispersos i congregar fins aquells qui a fora són tinguts per catalanistes i a dins la població obren de ben diferent manera, a l'albir del primer «cunero», que passa.

El mestre preclar donà encoratjament i aconsellà la intensificació del nacionalisme dins la política local per a anar dretament a una lluita de grans ideals.

En Planas Robert explicà amb prodigalitat de detalls el funcionament del Sant Hospital, aixecat per subscripció popular, i que, no obstant els migrants ingressos, és considerat dins sa classe com el millor de Catalunya: l'aspecte alegre i amable de la santa casa li treu la grisor i monotonia concebudes d'aquels establiments, fent que'ls malalts no rebutgin entrarhi, ans ho anhelin amb impaciència.

En Pere Carbonell Mestre aprofità la ocasió per a mostrar-se agraïssim de les subvencions que arràn d'exercir ell de Alcalde i, per consegüent, de President de la Junta de l'Hospital, foren acordades a favor de la benèfica institució. Fent manifestacions de modestia, relata com la seva idea d'aixecar un nou Hospital va germinar promptament, floreixent en el bell edifici que tots admirem.

Ademés es condolgué de que'ls treballs que s'efectuaren en 1915 per a dotar Sitges d'una Biblioteca Popular hagin resultat nuls per dessidia de l'Ajuntament successiu.

En Josep Ferret s'ofertí com a Jutge, i exterioritzà els seus sentiments completament d'acort amb els reunits, que no són altres que'l reconstruir una Catalunya rica i plena, procurant que Sitges dugui a la

obra grandiosa la seva més formosa contribució.

Prop d'una hora va ésser-se en amable conversa; i creguent els reunits haver complert el seu començament, es retiraren de l'estatge de l'integerrim català, reïterant els oferiments, i rebent de part del visitat vives mostres de pregó agraiment.

Galeries

LAURA. — De tan discreta-ment reconidita com vivia, era just imaginàr-se-la entregada a una delicada labor espiritual, i, independenta de l'espai i del temps, molt metafísica. Endebades hauríeu volgut situar-la a l'ombra ubaga d'un jardí, a la llotja d'un teatre, al silló d'una sala de rebre: Laura no tenia ambient. No obstant, un dia, va eixir-nos a l'encontre, i desaparegué tot seguit. Allavors, pogué dir-se d'ella: "El nostre cel està en els seus ulls, i la seva cabellera d'or és el nostre sol fulgent". Laura esdevingué, de aquest fet: immensitat, magnificència, esplendor.

Quan el seu nom queia en les converses, l'amanyagavem amb reverència, i prompte s'oïa una veu que replicava: — "Déixeu conviure Laura en el seu regne sense confins, lluny de la profanació de la nostra paraula vana". Creients i admirats, l'adoravem rendidament, i la seva absència corporal engrandí, a cada instant, dins la nostra ment, la visualitat de una feminitat il·limitada.

Intangible i tot, Laura ha sigut occida per la Presumpció, i avui trenca el seu cos per sarau i processons, gens avara d'un possible gastament. L'immensa Laura de avans, t'a hores d'ara un metre i mitg d'alsaria; és simpaticota, bonica i una infinitat de petites coses més. Quissab si és ja també susceptible d'enamorar-se, i malda per a trobar preciós marit.

A fé de Deu, no sabríem mai perdonar-li aquest pecat mortal de vulgaritat: la Exhibició.

BELLAFILA

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 13

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els senyors Mitjans, Bosc, Carbonell Company i Llansó.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Queden enterats del ofici del Govern Civil manifestant haver sigut aprovats els comptes de 1915.

Es llegeix una circular de la Associació de Fabricants de Gas, que exposen al Govern per no tenir de augmentar el preu del fluit o bé tancar les fàbriques. El Consistori s'hi adhereix.

Es dona conformitat al extracte dels acorts presos en el primer trimestre per a la publicació en el B. O.

S'aprova la recaudació de Consums del mes de Mars, que puja 4633'44 pesetes, insinuant algú que hi ha prop de 1.000 pessetes més de recaudació que en el mateix mes de l'any passat.

S'aprova un compte per timbres mòvils, pólisses i material d'oficina.

Igualment ho són: un de S. Robert, de 352 pessetes per arbres, i altre de en Antoni Freixas.

Es donen permisos d'obres a don Magí Pasqua i a donya Josepa Carbonell Mussons, per les cases de la Carretera Nova, 26, i Sant Bartomeu, 10.

En Mitjans manifesta que ja que se acosta l'estiu, que l'Ajuntament fes fer una inspecció sanitària rigurosa i obligués a empalmar a les clavegueres als propietaris que no ho han fet. S'autoritza a l'Ajuntament.

El mateix Mitjans proposa es nomeni un agent executiu d'aquesta vila per a cobrar als morosos. S'acorda nomenar a en F. Roca, de les Contribucions.

Segueix dient dit Sr. que una persona aïmant de Sitges li ha ofert un nombre determinat de pins, a bon preu i condicions de pagament; ell creu podrien esser plantats en els clars que hi ha en el pinar prop del Matadero, ja que s'hi ha posat terra nova, demana es faculti al P. de F. per aquest assumpte, afegint que la quantitat consignada en el pressupost per a l'arbrat, quasi està tota gastada, i que es pot aprofitar aquesta ganga dels pins, ja que's donen a 40 o 50 pessetes el 100, i que és una bona ocasió, donades les condicions en que es troben els pins.

Se li dona lo que demana i s'aixeca la sessió als quinze minuts.

Dietari de la vila

DISSAPTE

Ha entrat en el període de molt cuidat l'afacció que aqueixa al digníssim Sr. President de l'Audiencia Territorial de Barcelona, Excm. Sr. D. Josep Catalá Fluixá, aquí, per expressa voluntat manifestada, aquesta tarda li ha sigut portat el Sant Viatic pel Sr. Rector regent de la nostra Parroquia.

Anhelem per al respectable malalt un bon remey que li retorni prompte la preciada salut.

Per lo que's veu, el Temps persisteix en la seva detestable mania de espantillar les vigílies dels dies festius: avuy ha plogut, i la temperatura és en extrem variable.

Amb un dia anticipat, acaba avuy la temporada de matança de tocinos en aquesta vila.

DIUMENGE

Com estava anunciat, prop les nou del matí surt la solemne processó que porta

la Santa Eucaristia als impedit i malalts particulars i de l'Hospital.

El penó del Santíssim, que és portat pels distingits joves Miquel Gorgas Gorgas, Macari Masó Golferichs i Narcís de Casacuberta, va precedit d'una banda de música dirigida pel Mtre. de Capella, Sr. Torrens.

Com de costum, les cases per davant ont passa el seguici relligiós han empaïat balcon i finestres.

En el primer tren del matí arriben nombrosos socis de l'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona, els quals després de visitar lo més notable de la vila, sense descuydarse de l'Hospital de Sant Joan Baptista, emprenen viatge cap a Vilanova, lloc primordial de la seva excursió.

Comissions del Club Motorista i de la societat recreativa L'Auba i varis particulars, procedents de Barcelona, aquest matí fan cap al Cementiri per a retre homenatge a la bona memoria dels Srs. Agustí Llanas Antonia, Josep Sararols Ros i Manuel Benito, víctimes del accident automobilista ocorregut més ençà de Garraf el dia 16 de Abril de l'any anterior.

Els primers colliquen en la tomba en que reposen les despulles mortals del senyor Llanas dues valioses copes guanyades pels Srs. Escoda i Monorellas en les carreres celebrades en aquella data per la «Penya Rhin»; els segons colliquen un ram de flors naturals en la del seu ex-President Sr. Sararols i els seus companys d'infortuni; i els amics del mateix senyor una artística placa de marbre.

Els de L'Auba, després de recórrer la població, fan el dinar en el pintoresc Bosch de Can Bruguera.

Amb una extraordinària concurrencia, demostrativa de l'apreci i consideració que en vida havia merescut, després de les dotze són conduïdes al camp del repòs etern les despulles mortals de l'estimat compatriota D. Francisco Jansà Camps, la mort del qual ha sigut molt sentida; doncs en ell s'hi troaven reunides totes les qualitats que porten el respecte, la estimació i la simpatia; complint també com a bon patriota en sos deures cívics, puig havia sigut regidor-Sindic de l'Ajuntament i vocal, per elecció, de la Junta de l'Hospital.

Reiterem als seus afligits fills i demés familiars el testimoni de la nostra més sincera condolencia.

Eucare que per poques hores, són nostres hostes els reputats comedïgrafs germans Alvarez Quintero, que venen de Barcelona, ont es troven accidentalment amb motiu de l'estrena de una de les seves més celebrades produccions escèniques.

Ens consta que tan distingits escriptors han quedat sumament complacuts de la seva ràpida visita.

A les cinc de la tarde reb cristiana sepultura el cadavre de la xamosa nena de Mas Mayol.

Als seus desconsolats pares i demés família els transmetem el testimoni del nostre pesam.

En la interessant pel·lícula titulada «Elva», projectada en les sessions cinematogràfiques del «Prado Suburense», hem tingut ocasió de veure reproduïdes tres diferents vistes de la nostra magnífica platja, les quals han sigut saludades amb forts picaments de mans pels nombrosos espectadors.

des amb forts picaments de mans pels nombrosos espectadors.

DIJOURS

En la pujada de Sant Sebastià es comencen els treballs del desvïo del camí del Cementiri i desmunt del terreny que ha de constituir el solar ont ha d'aixecarse la Casa-quartel per al destacament de Carabiners d'aquesta vila.

Com ja poden recordar els nostres llegidors, dit terreny fou cedit gratuïtament per l'Ajuntament presidit pel benemerit patrici D. Pere Carbonell i Mestre.

En la Parroquia se celebren funerals en sufragi de l'ànima de l'apreciada i bondadosa compatriota D.ª Escolástica Llopis Safont, viuda de Mestre, que va entregar la seva ànima a Deu el dia 6 del mes que cnrsa.

DIMECRES

A la nit té lloc en el saló del Prado Suburense una extraordinària sessió de cine; projectantse, entre altres, la hermosa pel·lícula «La Reina jove», extreta de la obra escènica del mateix títol original de l'insigne dramaturg D. Angel Guimerà i interpretant el protagonista la eximia actriu també catalana donya Margarida Xirgu.

Es presentada a l'Alcaldia, per D. Pere Carbonell Mestre, una instancia demanant siga enlayrat a la Superioritat un recurs d'alçada contra l'acord municipal de 23 de Març últim relatiu a la ampliació del Cementiri per la part nord est en disconformitat amb l'informe de la Junta municipal de Sanitat, que amb arreglo a les Instruccions Sanitàries sols podia ser aixampliat per la part Est.

DIJOURS

Per a millor atendre a la seva delicada salut, fisen definitivament sa residència a Barcelona, Passeig de Gràcia, 12 i 14, els apreciats esposos i molt cars amics nostres D. Artur Misas Rosés i D.ª Concepció Antem Rovira.

Ens atenúa el greu que sentim de veurens privats de tan bona companyia el benefici obtingut en la salut amb tal canvi, lo qual sincerament celebrem.

DIVENDRES

Un benivolent veí ens ha denunciat que aquesta nit passada tan-tost si pren mal tot tranzitant pel carrer de l'Ayguia, ont hi ha oberta una rasa, sense que, a pesar de la fosquetat, existeixi cap senyal lluminosa indicadora del perill.

I are preguntem nosaltres: ¿quina multa s'hauria ja imposat an el contraventor de les O. M., si aquest fos un «pradista», per exemple?

Endreça a S. Jordi

Les roses que us dú eixa patria mia són d'aquell roser que per Vos floria: Són roses de pau que a l'amor floreixen; quan amor no hi és totes es marceixen! L'Amor i la Pau, benhaurades roses que a l'esser Abril flaireu oloroses!

Mes, arreu s'extén la dissort funesta i matzina el Cel un vao de tempesta; i ho sadolla tot el mal de la guerra. Quí t'ha vist jo, Mòni missera desferra! L'Arc de Sant Martí tot arreu s'allunya: Deu te guart del llamp, dolça Catalunya!

Oh, Sant Cavaller! Guardeu nostres roses que l'amor per Vos ha tornat flairoses! Guardeu-nos del mal nostres llars tranquils,

[les, nostres camps i llocs i les nostres viles! Guardeu-nos del foc... Mes si qualche día no ho permeti Deu! el mal s'estenia no vos manca, no, ni corcer ni llança, ni en els nostres cors un raig d'esperança. Baixeu d'aquest Cel de pau que us envolta i valent i ardit, lluiteu altra volta: Soni el clam guerrer pel bé de la terra; sia aquell jirram! nostre crit de guerra i per nostra sort, pel mal que 'ns escanya, ensorreu l'acer al cor de l'aranya!

EMILI

Noves varies

Per el 29 del corrent la Penya Rhin organitza per segon cop la seva carrera en el circuit de aquesta vila, Sant Pere de Ribas-Canyellas-Vilanova, sota els reglaments del R. M. C. de C., per motos, id. amb sciént lateral i auto-cicles, dividits en diferents categories.

La sortida es donará a les vuit del matí, en el Santuari de Nostra Senyora del (Vinyet), per categories, devent donar 4 voltes (112 kil.) els auto-cicles i motos, i sols tres (84 kil.) els altres, devent tots acabar la carrera dins del temps màxim de tres hores i mitja. Els auto-cicles correrán a les tres hores de la tarda.

Per cada categoria s'ofereix una Copa per primer premi i medalles d'aurades, de plata i coure als altres. A més hi ha diferents premis especials. Les Copes han estat ofertes pels senyors Basté, Marca, Romano, Lesera, Molins, Bertránd, Oriol, Andreu, Lluch i Rovira, Ponsa i altres.

Per a demà, diumenge, la Secció de Sports del Centre Nacionalista Català, de Barcelona, té anunciada una excursió a la nostra vila, visitant el Cau Ferrat i ademés la Cova del Pebre, situada a sota de la Trinitat.

Dimecres que ve, diada de Sant Marc, en la pintoresca ermita de la Mare de Deu de Gràcia, seguint la tradicional costum, s'hi celebraran misses, a les set i a les nou del matí; i a la tarde tindrà lloc un ball a l'era de Miralpeix.

A Santiago de Cuba ha mort l'apreciable dama, compatriota nostra, donya Dolores Matas Llopis, de Roca, a la edat de 66 anys.

Des de 1874 residia a la Gran Antilla, ont havia format una família molt considerada i de singular estima.

L'any 1897 feu un viatge a la seva patria, ont, com a Cuba, gosava també de grans simpaties.

Des de aquestes columnes enviem nostre més sentit pesam a sos apenats espòs i fills ausents, als seus germans don Josep i don Tomás, volguts amics i demés familiars.

SOFRE BARATO

S'obté utilitzant les ensofradores de manxa: Les de més economia Recomanades pels millors agricultors: Preu, 6 pessetes

Encàrrecs a Jaumet CORRUE

Colchonería LA PRIMERA DEL ENSANCHE

ESTABLECIDA EN EL AÑO 1863

ALBERTO PRATS

Sucesor de V. Camins

Call de Gerona, 83, Barcelona — Sucursal en SITGES: Calle de San José, 1

LANAS, TELAS, MIRAGUANOS, ETCÉTERA

Se confeccionan edredones □ Se lavan lanas y se pasan por la máquina

Antiga tenda El Paraíso de Josep Masip

Objectes d' Escriptori, Joguines, Quincalla, Llosa, Porcellana
Parelladas, 9 : SITGES :

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Agència :
Smith Premier
La millor MAQUINA D' ESCRURE és la
Leandre Carbonell
Sant Pere, 12 : SITGES
Acorredor per a totes empreses : cintes, oli, paper-carbu, etc.

Camiseria y Gorbateria
32, BOQUERIA, 32
• BARCELONA •
*
GRAN ASSORTIT
en
camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram
*
La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

SELLOS de cautxú,
de quina i de metall
Tampons
Fotxadors
Numeradors
9, Parelladas, 9

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Disponible

VINOS de todas clases
de cosecha propia
Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans
DESPACHO:
Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén; BARCELONA
Moscatel dulce y seco • Milvasia de Sitges superior
VINOS
Tinto • Clarete Rosado • Vinagre

Disponible

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Aficionats al FOOT-BALL : llegíu el gran follet

Fo que debe saber el árbitro - Fo que deben saber los jugadores - Lo que debe saber el público

Preu, 30 céntims

ES VEN AQUI

9, Parelladas,